

Περίληψη απόφασης 3001/2025

"Αίτηση ανάκλησης άλλως μεταβολής ασφαλιστικού μέτρου. GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ. Ερμηνευτές, εκτελεστές έργων και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Δημόσια εκτέλεση ηχογραφημένης μουσικής. Καθορισμός ενιαίας εύλογης αμοιβής. Σε περίπτωση διαφωνίας, καθορίζεται προσωρινά από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δεν υπέχει υποχρέωση διαπραγμάτευσης με τον χρήστη για το ύψος της εύλογης αμοιβής. Διαπλαστικό δικαίωμα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης για μονομερή καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής. Απαράδεκτη η αίτηση ανάκλησης κατά αποφάσεων που καθορίζουν προσωρινά την εύλογη αμοιβή, την οποία εισπράττει ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, από την δημόσια εκτέλεση ηχογραφημένης μουσικής. Δεν πρόκειται για αποφάσεις που δέχονται ή απορρίπτουν ασφαλιστικό μέτρο, αλλά για αποφάσεις που εκδόθηκαν για υποθέσεις που εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (αρ. 22, παρ. 7, εδ. α' Ν.4481/2017)."

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ**ΑΠΟΦΑΣΗ 3001 /2025****(Αριθμός κατάθεσης αίτησης: /07-03-2025)****ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
[ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ]**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Πρόεδρο
Πρωτοδικών, Πρωτοδίκη, και
Πρωτοδίκη-Εισηγητή, και από την Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στον Πειραιά, την 19^η
Μαρτίου 2025, για να δικάσει την με αριθμό κατάθεσης Γ.Α.Κ./Ε.Α.Κ.:
/07-03-2025 αίτηση, με αντικείμενο την ανάκληση απόφασης που
δέχεται αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: κατοίκου οδός
, με Α.Φ.Μ.: , η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο
μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της (ΑΜ
ΔΣΠ).

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με
την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ
ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό
τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην επί
της οδού με Α.Φ.Μ.: , η οποία παραστάθηκε
στο ακροατήριο δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της
(ΑΜ ΔΣΑ).

Η αιτούσα άσκησε την από 7-3-2025 και με αριθμό κατάθεσης
Γ.Α.Κ./Ε.Α.Κ.: /07-03-2025 αίτηση της, νομίμως επιδοθείσα στην
καθ' ης η αίτηση την 10-03-2025 (βλ. υπ' αριθμ. έκθεση
επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το
Πρωτοδικείο Αθηνών, με την οποία ζητά όσα αναφέρονται

σε αυτήν, και η οποία προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά την συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο παραστάθηκαν οι διάδικοι, όπως ανωτέρω σημειώθηκε, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των οποίων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 49 παρ. 1, 3 και 5 ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», όπως ισχύει μετά την τελευταία τροποποίησή του με το ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α 100/20.7.2017) «1. Όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγράφει, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγράφει στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. 2... 3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4... 5. Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγράφει χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγράφει στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδαφ. β και γ, καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Περαιτέρω, κατά το άρθρο 22 παρ. 6 ν. 4481/2017, ο οποίος

3001
2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. /2025 αποφάσεως
του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς
(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

συμπληρώνει τον, βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα, νόμο 2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/Ε.Ε., του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουάριου για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΚ L84/72 20.3.2014). «Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης, είτε του χρήστη, είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΓΠοΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει», ενώ στην παράγραφο 7 του ως άνω άρθρου του ίδιου νόμου «Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6». Από τη γραμματική και συστηματική ερμηνεία του άρθρου 22 παρ. 1 ν. 4481/2017, δεν ιδρύεται υποχρέωση διαπραγμάτευσης του ύψους της εύλογης αμοιβής των παρ. 1 και 5 του άρθρου 49 ν. 2121/1993. Η παρ. 7 του άρθρου 22 ν. 4481/2017 δεν εντάσσεται στο σύστημα της αναγκαστικής σύμβασης, διότι ο χρήστης έχει ήδη, λόγω της νόμιμης άδειας, την ευχέρεια χρήσης του προστατευμένου αντικειμένου. Η διαφωνία τελεί,

υπό διαφορετικές προϋποθέσεις, αναλόγως αν πρόκειται για συμβατική ή νόμιμη άδεια. Στην πρώτη περίπτωση, πρέπει να είναι απόρροια άκαρπων διαπραγματεύσεων, ενώ στη δεύτερη, απλώς, της άρνησης του χρήστη να καταβάλει στον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, την καθορισθείσα από αυτόν εύλογη αμοιβή (κατ' άρθρο ερμηνεία ν. 4481/2017, σελ. 333, 334 βλ. Ε. Σταματούδη, Συλλογική Διαχείριση Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας). Σύμφωνα, δε, με το άρθρο 22 παρ. 6 εδ. β ν. 4481/2017, η αγωγή καθορισμού της οριστικής αμοιβής, για την άσκηση αποκλειστικών εξουσιών, εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ (άρθρα 614-622) . Όμοια ισχύουν και για εκείνον (καθορισμό) της εύλογης αμοιβής, όπως ρητά προβλέπει το άρθρο 22 παρ. 7 εδ. β ν. 2121/1993. Κατά τα λοιπά, η νομοθετική επιλογή διασπά την τηρούμενη διαδικασία για τις διαφορές που απορρέουν από το νόμο 2121/1993, ενώ όλες οι υπόλοιπες διαφορές συνεχίζουν να εκδικάζονται κατά την τακτική διαδικασία, οι περί καθορισμού δε της οριστικής αμοιβής εκδικάζονται κατ' εκείνη των περιουσιακών διαφορών. Έτσι, κατά την ως άνω διαδικασία, δεν εκδικάζεται κάθε διαφορά που αφορά στην αμοιβή για τις αποκλειστικές εξουσίες και τις νόμιμες άδειες, αλλά μόνο οι του δικαστικού καθορισμού τους. Αν αντιθέτως οι αμοιβές καθορίζονται συμβατικά και δεν καταβάλλονται, η σχετική αγωγή εκδικάζεται κατά την τακτική διαδικασία, σύμφωνα με το ν. 4481/2017. Πλέον δε, κατά το εδ. β των παρ. 6 και 7 του άρθρου 22 ν. 4481/2017, καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο για τον οριστικό καθορισμό της αμοιβής είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο, πρόκειται, δηλαδή, περί εξαιρετικής, κατά την έννοια του άρθρου 17 ΚΠολΔ, αρμοδιότητας των Μονομελών Πρωτοδικείων, ιδρυομένης σε βάρος των Ειρηνοδικείων και των Πολυμελών Πρωτοδικείων (Ε. Σταματούδη, Συλλογική Διαχείριση Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ο.π. , σελ. 369,370). Η διαφωνία μεταξύ Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης και χρήστη, ως προς το ύψος της αμοιβής ή και τους όρους πληρωμής της, συνιστά διαδικαστική προϋπόθεση της προσφυγής στο δικαστικό καθορισμό της αμοιβής. Δεδομένου δε, ότι η αξίωση γεννάται αυτοδικαίως από και με την άσκηση της προνομιακής χρήσης, η διαφωνία δεν είναι στοιχείο του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου (άρθρο 49 παρ. 1 και 5 ν. 2121/1993). Αντιθέτως, αφορά στο έννομο συμφέρον του αιτούντος/ ενάγοντος. Περαιτέρω, ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δεν υπέχει,

3001
3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. /2025 αποφάσεως
του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς
(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

κατά νόμο, υποχρέωση διαπραγμάτευσης με το χρήστη ως προς το ύψος της αμοιβής, συμφυώς και ως προς τους όρους πληρωμής, αλλά καθορίζει ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης τα ανωτέρω μονομερώς, δυνάμει διαπλαστικού δικαιώματος (άρθρο 379 ΑΚ αναλόγως). Επομένως, σε αντίθεση με όσα ισχύουν σχετικά με τη διαφωνία της παρ. 6, αυτή της παρ. 7 άρθρου 22 του ν. 4481/2017 δεν προϋποθέτει την προηγούμενη διενέργεια άκαρπων διαπραγματεύσεων και το διαπλαστικό δικαίωμα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης ασκείται και με την αίτηση/αγωγή δικαστικού καθορισμού. Κατά το γράμμα δε της διάταξης, η διαφωνία δύναται, υπαλλακτικώς, να άπτεται είτε του ύψους της αμοιβής, είτε των όρων πληρωμής, π.χ. αν θα καταβάλλεται εφάπαξ ή τμηματικώς. Περίπτωση διαφωνίας, ως προς το ύψος της αμοιβής, υπάρχει και όταν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι δεν οφείλει αμοιβή, διότι η χρήση καταλαμβάνεται από εξαίρεση ή περιορισμό (ΜΕΦΑΘ 600/2025, ΜΕΦΑΘ 2900/2024, ΜΕΦΠειρ 351/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτηση, η αιτούσα εκθέτει ότι την 3-7-2024 η καθ' ης η αίτηση κατέθεσε την από 1-7-2024 και με αριθμό κατάθεσης Γ.Α.Κ./Ε.Α.Κ.: /03-07-2024 αίτησή της ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) μεταξύ άλλων και κατ' αυτής, με την οποία ζήτησε να καθορισθεί προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής που η ίδια (αιτούσα) όφειλε να καταβάλει για τα έτη 2011 έως και 2023 στο συνολικό ποσό των 18.000 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για τους υλικούς φορείς που δήθεν χρησιμοποίησε κατά τα επίδικα έτη, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στην επιχείρησή της, η οποία (αίτηση) έγινε δεκτή με την υπ' αριθμ.

απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου και προσδιορίστηκε προσωρινά η ως άνω εύλογη αμοιβή στο ποσό των 18.000 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, εκ του οποίου έπρεπε να επιδικασθεί προσωρινά το ήμισυ αυτού. Ότι, η ίδια (αιτούσα) άσκησε την από 7-3-2025 και με αριθμό κατάθεσης Γ.Α.Κ./Ε.Α.Κ.:

/07-03-2025 αγωγή της ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, με την οποία ζήτησε να αναγνωρισθεί ότι δεν υπέχει καμιά υποχρέωση καταβολής αμοιβής για δήθεν χρήση μουσικού ρεπερτορίου. Ότι, με την υπό κρίση αίτηση και για τους ειδικότερα αναφερόμενους σε αυτήν λόγους, ζητεί την

ανάκληση της υπ' αριθμ. απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, κατ' άρθρο 697 ΚΠολΔ, καθώς και να καταδικασθεί η καθ' ης στα δικαστικά της έξοδα.

Ωστόσο, με το ως άνω περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αίτηση της αιτούσας περί ανάκλησης της υπ' αριθμ. απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και με την οποία καθορίστηκε προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής που η ίδια (αιτούσα) όφειλε να καταβάλει για τα έτη 2011 έως και 2023 στο συνολικό ποσό των 18.000 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για τους υλικούς φορείς που φέρεται ότι χρησιμοποίησε κατά τα επίδικα έτη, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στην επιχείρησή της, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, καθώς δεν πρόκειται για απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, οπότε και μόνο είναι δυνατή η ανάκληση ή μεταρρύθμισή της κατά το άρθρο 697 ΚΠολΔ, αλλά για απόφαση που εκδόθηκε για υπόθεση, η οποία κατά τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α' ν. 4481/2017 εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων [ΕφΘεσ 2187/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Τέλος τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα, στο σύνολό τους, μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε στον Πειραιά στις 25 Ιουνίου 2025 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στον Πειραιά στις 30 Ιουνίου 2025.

Ο ΠΡΩΤΟΔΕΚΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ